

[Eva Rothenberg.]

sen af en deputation, som heller ikke havde fundet det for godt at fremlægge sine synspunkter, mens tid var. Efter således at have sat sig særdeles grundigt ind i udvalgsarbejdet kommer så kristeligt folkeparti nu med ændringsforslag, der klart går på tværs af det, udvalget er kommet frem til.

Jeg kan kun sige, at hvis kristeligt folkeparti og hr. Honoré havde været noget mindre optaget af i de forløbne måneder at uddele hundetegn til frustrerede syvendesals gammeljomfruer eller oprettelsen af Kristelig Forening til ensomme Hvalers Værn, så kunne de have deltaget i udvalgsarbejdet, som har bestået i et aldeles fremragende samarbejde mellem alle partierne. Jeg må minde kristeligt folkeparti om — med en let omskrivning af citatet — at mennesket lever ikke af hundekiks og hvalbøf alene, men af hver lille personlig indsats i kirkeudvalgets arbejde.

Nu er udvalgsarbejdet om lovforslaget slut, vognen er kørt — jeg var lige ved at sige, ligvognen er kørt — så jeg vil anbefale kristeligt folkeparti i stedet for at øge sine undladelsessynder ved også at gøre noget, der stærkt ligner det at forsøge at stjæle af kirkebøssen, at forsøge at hænge sig på vognen, af hvilken art den nu er, og så søge Herrens absolution, fordi de ikke kendte deres besøgestid.

Jeg anbefaler, at man stemmer for lovforslaget i den form, udvalget er kommet frem til, og som blev vedtaget ved anden behandling.

Formanden:

Der var visse udtalelser i fru Eva Rothenbergs tale, jeg helst ikke havde hørt.

Morten Lange (SF):

Som det er fremgået af forhandlingerne, har de øvrige partier i udvalget en udpræget despekt for de fremsatte ændringsforslag, så stærk, at man ikke engang vil omtale deres indhold. Det vil jeg heller ikke. Jeg har ikke forelagt det for min gruppe. Jeg ville slet ikke gøre sådan noget, for det er i virkeligheden kun et udtryk for, at kristeligt folkeparti har forsømt at passe det arbejde, som man skulle tro de ville være mere flittige til end andre i dette ting, og derigennem har vi fået denne højst særprægede forelæggelse.

Det har nu repræsentanten for kristeligt folkeparti fået at vide af os alle sammen i enighed. Jeg er næsten sikker på, at han ikke vil kunne overvinde sig selv, hvilket ellers er større end at overvinde en stad, til at trække disse mindre heldige ændringsforslag tilbage, men jeg er derimod fuldstændig sikker på, at kristeligt folkeparti ikke én gang til vil begå den slags, som nærmest i udvalgsarbejdet her henhører under det, der hedder arvesyndsaftsnittet.

Honoré (KrF):

Flere af ordførerne har nævnt, at jeg personlig ikke har kunnet deltage i en lang række af udvalgsmoderne, og det beklager jeg. Det har været umuligt for mig. Vores partis stedfortræder har deltaget i en del af de møder, hvor jeg har været forhindret. Jeg må sige, at for mig er hensynet til selve lovforslagets indhold vigtigere end en eventuel enighed. Det er netop, fordi det saglige betyder mest for os, at vi mener at måtte sætte det over enigheden.

De ændringsforslag, som vi har stillet, og som hr. Morten Lange har udtalt sin despekt for, skulle man jo tro var uhyre dårligt gennemtænkte ændringsforslag. Over for de af tingets medlemmer, der ikke er klar over det, skal jeg meddele, at det er de af den socialdemokratiske kirkeminister fremsatte forslag, som vi har ment at måtte vende tilbage til.

Dette lovforslag har været genstand for et meget omhyggeligt forarbejde, ved vi, det har været til høring i forskellige instanser. Kirkeudvalget har — og jeg er sikker på ud fra de bedste intentioner, som jeg fuldt ud respekterer — ment at måtte fremsætte et ændringsforslag, der helt vender op og ned på den pågældende paragraf. Vi synes ikke, at man har overblik over alle de konsekvenser, som denne omkalfatring af den centrale paragraf i lovforslaget har, og selv om vi har fået svar på nogle af spørgsmålene, er det endnu ikke tilstrækkeligt belyst. Denne omkalfatring af det centrale afsnit i begravelsesloven har f. eks. ikke været til høring i de betræffende organer, først og fremmest præsteforeningen. Da jeg talte med en repræsentant for præsteforeningen for nogle dage siden, meddelte han mig, at han overhovedet ikke havde kendskab til denne fuldstændige ændring af lovforslaget.